

OBSAH

O SMYSLU ŽIVOTA

PRVNÍ PŘEDNÁŠKA, KODAŇ, 23. KVĚTNA 1912 11

Otázka po smyslu bytí. Vznik a zánik v přírodě a v životě člověka. Hebrejská legenda o stvoření člověka. Buddhova nauka o utrpení. Země jako tělo duchovních bytostí a souvislost člověka s jeho pozemským okolím. Orientální světové názory stavějí na individualitě putující mnoha inkarnacemi, na Bodhisatvech, západní kultura staví na osobnosti. Připojení individuálního k osobnímu duchovní vědou. Eliáš, Jan Křtitel a Raffael: v nich žije tatáž individualita jako zvěstovatel Kristova impulsu. Raffaelovy malby. Vliv jeho brzy zemřelého otce na jeho umělecký vývoj. Znovuvtělení Raffaelovo v Novalisovi.

DRUHÁ PŘEDNÁŠKA, KODAŇ 24. KVĚTNA 1912 31

Vznik a zánik nesčetných životních zárodků, které nedospějí k vývojové zralosti. Říše nezměrných možností vizí a nalezení těch obrazů, které vyjadřují opravdu duchovní realitu, pozvednutím se k inspiraci. Jak se tento vizionářský svět musí spojit s vnějším světem, aby rozvoj zvířecí a rostlinné říše mohl jít dopředu. Člověk jako účastník světového procesu. Božské vědomí. Postupující pozemská kultura a Kristův impuls. Lidská duše jako dějiště, kde mají být dosaženy božské cíle.

TEOSOFICKÁ MORÁLKA

PRVNÍ PŘEDNÁŠKA, NORRKÖPING 28. KVĚTNA 1912 57

Instinktivní morálka a morální zásady. Schopenhauerův výrok: Kázat morálku je lehké, morálku zdůvodnit těžké. Cesta ke zdrojům morálních impulsů. Indická zbožnost a severská odvaha. Nové morální impulzy pátého poatlantského kulturního údobí. „Ubohý Jindřich“ Hartmanna von Aue. Morální působení Františka z Assisi. Mladistvá marnotratnost a plýtvání morálními silami. Léčivé účinky morálních impulsů.

DRUHÁ PŘEDNÁŠKA, NORRKÖPING 29. KVĚTNA 1912 75

Kastovnictví Indů a rozdělení na stavy evropského obyvatelstva. Příčina nemorálnosti spodních vrstev evropských národů. Nejprísnější utajování statků moudrosti v evropských mystériích. Rozdíl mezi vývojem ras a vývojem duší. Vymírání spodních evropských vrstev obyvatelstva. Démoni rozkladu a malomocentsví. Kolchická mystéria u Černého moře: Buddhův impulz a Kristův impulz. František z Assisi jako žák této tajné školy v dřívější inkarnaci. Působení Kristova impulzu ve Františku z Assisi jako původ jeho morální síly. O fyzickém praotcovství apoštolů. Morálnost v člověku je původně božský dar. Nemorálnost jako důsledek duchovních pomýlení a její náprava. Ctnosti v Plátónově nauce.

TŘETÍ PŘEDNÁŠKA, NORRKÖPING 30. KVĚTNA 1912 93

Ničící zlo v evoluci lidstva. Správný postoj vůči zlu zřízením rovnováhy mezi oběma zblouděními sebeobětování a egoismu. Staré instinktivní ctnosti a ctnosti, jež je nutno nově nabýt. Ctnost duše citivé: instinktivní moudrost je proměňována Kristovým impulzem ve vědomou pravdivost; ctnost duše rozumové nebo duše mysli prozářené srdcem: odvaha, statečnost je proměňována v lásku; ctnost duše vědomé: instinktivní umírněnost, uvážlivost se stává životní moudrostí. Spolupůsobení morálních impulzů s impulzem Kristovým v budoucím vývoji lidstva. Budoucí schrány Kristova impulzu: vytvoření astrálního těla Kristova činy víry a údivu, éterického těla činy lásky, fyzického těla činy svědomí.

KRISTUS A LIDSKÁ DUŠE

PRVNÍ PŘEDNÁŠKA, NORRKÖPING 12. ČERVENCE 1914 121

Dva cílové body lidského duševního vývoje na Zemi: svobodná vůle a uchopení božského. Oba s tím v souvislosti existující náboženské dary: pád do hříchu a pokušení a Mystérium na Golgotě. Přípravná nálada lidské duše pro přijetí Kristovy bytosti. Základní charakter Starého zákona: vůle; pohanská mystéria: moudrost. Ztemnění duše a výzva k „Poznávej sebe sama“. Smysl nesmrtelnosti a prostoupení individuality uvědomělostí a láskou. Přemožení smrti v Mystériu na Golgotě. O „křesťanských“ protivnících anthroposofie.

DRUHÁ PŘEDNÁŠKA, NORRKÖPING 14. ČERVENCE 1914	138
Důvěra v trvající skutečnost světového řádu a nejistota našich ideálů. Kristem se stane to, co člověk na Zemi dobude jako moudrost, nejen zárodkem pokračování jeho vlastního života, ale setbou pro celé lidstvo, když člověk přijal v životě do sebe Krista. Všechny své ideály, které předá Kristu, jsou zárodky pro budoucí realitu. Má to platnost už pro ideály na Zemi, zvláště ale po smrti. Příklad Christiana Morgensterna a Marie Strauch-Spettinis.	
TŘETÍ PŘEDNÁŠKA, NORRKÖPING 15. ČERVENCE 1914	151
O odpuštění hříchů Kristem. Hřích a vina jako individuální skutečnost a jako objektivní světová skutečnost. Nadpozemská Kristova síla. Smazání viny Mystériem na Golgotě pro zemský vývoj.	
ČTVRTÁ PŘEDNÁŠKA, NORRKÖPING 16. ČERVENCE 1914	167
Pravda jako životní síla a jako síla poznání. Proč se musel Kristus stát příbuzným ve smrti? Fantomové vyzařování člověka. Znovuoživení odumřelého přijímáním Krista. Spojení Krista s našimi pozemskými zbytky. Kristus, který na sebe bere hříchy. Stvrzení vztahu duše ke Kristu odpuštěním hříchů.	

ANTROPOSOFIE A KŘESŤANSTVÍ

VEŘEJNÁ PŘEDNÁŠKA, NORRKÖPING 13. ČERVENCE 1914	185
Druh představy duchovní vědy. Použití přírodovědeckého druhu představy na duchovní život. Člověk jako nástroj duchovního bádání. Přípravy pro duchovní bádání. Odloučení duchovně-duševního od tělesnosti. Prožití sebe mimo tělo. Spojení se s duchovními mocnostmi. Poznání vlastního duševního bytostného jádra, které prochází opětovnými pozemskými životy. Probádání otázek lidství a osudu. Duchovní věda jako nástroj k hlubšímu porozumění křesťanství. Spojení kosmické Kristovy bytosti s pozemským lidstvem v Mystériu na Golgotě. Mystérium na Golgotě jako ústřední událost zemského bytí.	
POZNÁMKY	209
JMENNÝ REJSTRÍK	217
O ZÁZNAMECH PŘEDNÁŠEK	219
SOUBORNÉ VYDÁNÍ DĚL RUDOLFA STEINERA V ČEŠTINĚ	221